این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را بازنشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمند شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب هم دیده شود.

سبوی دوست

تفاوت علمای امروز و گذشته

آیت‌الله بهجت(ره):

منشأ این‌قدر تفاوت بین ما و علمای گذشته ـ که صاحب آن همه کرامات بودند ـ و علت عقب‌ماندگی ما از آنها چیست؟ باید منشأ آن را پیدا کرد. با اینکه آنها هم همین کارهایی را که ما به آن مشغولیم ـ از قبیل درس و مباحثه و تدریس و تلمذ و نوشتن ـ انجام می‌دادند. آیا علت آن است که آنها مستحبات را بجا می‌آوردند؟ گمان می‌کنم اگر تفحص کنیم، پیدا می‌کنیم که فرق ما و آنها در چیست. با اینکه امکانات زندگی آنهـا از ما کمتر بود، ولی حرکتشـان بیش از ما و نتیجه کارشان بیشتر بود. ما با اتوبوس و هواپیما در مدت حدود یک ساعت از تهران به اصفهان می‌رویم و به منبر می‌رویم ولی چقدر در مردم اثر گذاشته‌ایم؟ و چقدر مردم را اصلاح کرده‌ایم؟ ولی آنها همین فاصله را در طول یک ماه یا یک هفته یا چند روز می‌رفتند. با این حال، خدا می‌داند که مردم زمانشان چقدر روبه‌راه‌تر بودند و چقدر علما آثار مثبت در میان آنها گذاشته‌اند.

منبع: کانال تلگرامی «آیت‌الله بهجت(ره) به استناد کتاب «در محضر بهجت»، ج۲، ص۳۴۳

هر ۹۰ ثانیه یک نفر در امریکا به دلیل کرونا می‌میرد

به گزارش کانال تلگرامی «مطالعات امریکا» به نقل از سی‌بی‌اس نیوز، از زمان شروع کرونا در امریکا هر ۹۰ ثانیه یک امریکایی جان خود را به دلیل ابتلا به این ویروس از دست داده و این در حالی است که بازگشایی مدارس و رسیدن فصل پاییز افزایش مبتلایان به کووید ۱۹ را در پی داشت و این مسئله مایه نگرانی کارکنان بخش بهداشت و درمان شده است. در مراسم یادمانی که در برابر کاخ سفید برگزار شد، ۲هزار پرچم امریکا به یاد ۲۰۰ هزار شهروند این کشور که تاکنون بر اثر ویروس کرونا جان خود را از دست داده‌اند به زمین کوبیده شد. نانسی پلوسی در این مراسم گفت: «این پرچم‌ها نه فقط خاطره‌ای از امریکایی‌هایی است که جان خود را از دست داده‌اند، بلکه نشان از خانواده‌هایی نیز دارد که از آنان بجا مانده اسـت.» دکتر فائوچی، مدیر مؤسسه ملی بیماری‌های عفونی امریکا نیز معتقد است ۲۰۰هزار مورد مرگ و میر در امریکا نه فقط غم انگیز بلکه تکان دهنده است.

کسی به فکر مکانیسم ماشه هم است؟!

مهدی قاسم‌زاده در کانال تلگرامی خود نوشت: تقریباً تمام روزنامه‌های اصلاح‌طلب (ولو در حد یک تیتر کوچک) در صفحه اول‌شـان دوباره به موضوع تخصیص ۱۵۰۰ واکسـن آنفلوآنزا به بهـداری مجلس (با وجود عودت آن) پرداخته‌اند اما جالب اینجاسـت که هیـچ صحبتی راجع به یک‌میلیارد یوروی وزارت بهداشت (که تاکنون تخصیص پیدا نکرده است) و ۵۸ میلیون دلاری که با آن هیچ واکسنی وارد کشور نشده است، نکرده‌اند؛ فقط لازم بود تا یکی از این اتفاقات در دولت گذشته رخ دهد تا امروز شاهد یقه جر دادن‌های این جماعت می‌بودیم! البته بماند که چنان این چند روز رسانه‌های انقلابی و نمایندگان مجلس درگیر مسائل حاشیه‌ای (همچون دنا پلاس و واکسن آنفلوآنزا) شده‌اند که آنها نیز یادشان رفته است که ماشه چکانده شده و اساساً هیچ واکنش درخور و قابل توجهی از سوی دولت محترم در قبال این اقدام امریکایی‌ها صورت نگرفته است!

کرونا در آسانسور

کانال تلگرامی «عرصه‌های ارتباطی» نوشت: اگر کسی که مبتلاست در آسانسور سرفه کند تا چند دقیقه آسانسور آلوده باقی می‌ماند و احتمال انتقال چقدر است؟ محققان دانشگاه آمسـتردام اعلام کردند در این شرایط اگر درِ آسانسور همیشه باز باشد (بالابرها) به مدت ۲ تا ۴دقیقه اگر آسانسور فعالیت عادی خود را داشـته باشد (آسانسورهایی که درِ آنها مداوم باز و بسته شود) به مدت ۱۲ تا ۱۸ دقیقه و اگر درِ آسانسور به مدت طولانی بسته بماند (آسانسور برج‌ها و آسمانخراش) به مدت ۳۰ دقیقه احتمال انتقال ویروس کرونا بسیار بالاست.

آدرس دادن به کاخ سفید هم غلط است!

رئیس جمهور در سخنانی گفت: «آنهایی که دنبال لعن و نفرین می‌گردند، آدرسش کاخ سفید است.» این اظهارات در حالی است که آقای روحانی در تبلیغات انتخاباتی و تا مدت‌ها پس از آن، مذاکره با امریکا یا همان کدخدا را راهکار رفع مشکلات عنوان می‌کرد. حالا اما با چرخش ۱۸۰ درجه‌ای از مردم خواسته است تا همین کدخدا را لعن و نفرین کنند، آن هم در ماه‌های پایانی دولت و با اوضاع به هم ریخته اقتصادی ناشی از برجام و اعتماد به غرب و کدخدا. این اظهارات واکنش‌های زیادی در فضای مجازی داشته است.

■ **سیدعلی موسوی در این رابطه نوشت:** رئیس‌جمهور گفته: آدرس غلط به مردم ندهید، ریشه مشکلات، «واشنگتن دی‌سی» است. آدرس غلط را شما در سال ۹۴ دادید و گفتید تحریم باید از بین برود تا مشکل آب خوردن مردم حل شود.

■ **محمد صفایی نماینده مجلس هم نوشت:** هفته دفاع مقدس، یعنی اتکا به یک ملت بزرگ، باایمان راسخ الهی و نتیجه آن پیروزی برسلطه جهانی، اما وقتی به‌جای تکیه براین ملت بزرگ، با توهم، حمایت تروئیکای اروپایی را «پیروزی ملت» بنامیم، یعنی به فلاکت کشاندن یک ملت!

■ **جواد آقایی نوشت:** بی‌خیال جناب روحانی! آدرس غلط همان سال ۹۶ به ملت داده شد! مناظرات و سخن‌پرانی‌ها و وعده‌های انتخابی‌تان را که یادتان هست! حتماً یادتان هست که از رقیبتان چه دیو دو سری در ذهن مردم ساخته بودید! حالا بفرمایید لعنت را به کی بفرستیم؟!

■ **محمد ساجدی توئیت زد:** روزی کلید کاهش تنش‌ها با امریکا در واشنگتن بود حالا لعن و نفرین مردم باید به کاخ سفید باشد نه بی کفایتی دولتمردان!

■ **محمد فخار توئیت زد:** آخرین تقلای لیبرال‌ها برای شانه خالی کردن از زیر بار مسئولیت فجایای هفت ساله روحانی! کاتالیزورهای تحمیل روحانی به مردم از جمله #رمضان‌زاده، تاجزاده، زیباکلام، عبدی و... بدانند که مسبب و مسئول اصلی شرایط امروز خود و دولت متبوعشان بوده و هست! حال شما هرچه می‌خواهید آدرس غلط بدهید!

■ **یاسمن توئیت زد:** آدرس غلط فقط شما و دولتتان بود که هفت سال پیش چندین کارشناس اقتصادی غرب‌پرست و چندین سلبریتی منحرف با جلف‌بازی‌ها و رژ بنفش برای ما نشان دادند...

■ **عباس نوشت:** لعنت بر کاخ سفید که آقازاده‌هایش را فرستاده ایران تا ارز مملکتش را به باد دهند!

■ **شکوفه عزیزی توئیت زد:** لعن و نفرین رو هفت ساله یاد گرفتیم به کدوم آدرس بفرستیم ولی حالا که دست به آدرس شدی بگو اون یک میلیارد یورو کجاست؟!

■ **حمیدرضا ارفع نوشت:** جناب پرزیدنت گفته‌اند به مردم آدرس غلط ندهید، ریشه مشکلات «واشنگتن دی‌سی» است! آدرس غلط به مردم را از جماران و با تَکرار در سال ۹۶ دادند که جناب‌تان را در دامن ملت ایران گذاشت!

■ **علیرضا هم ضمن انتشار یک اسکرین‌شات از روزنامه شرق با تیتر «امضای کری تضمین است» نوشت:** آدرس غلط می‌دادند وقتی #آدرس_غلط دادن مُد نشده بود!

■ **امیر نوشت:** لعن‌هایمان قبل از اینکه به کاخ سفید برسد، به مسئولان ناکارآمد می‌رسد.

■ **محسنی‌نسب هم توئیت زد:** کاخ سفید را نفرین کنید که قبل از شروع تحریم‌ها ۶۰تن #ذخایرطلای کشور را حراج کرد؛ واشنگتن دی‌سی را لعنت کنید که ۲۰میلیارد دلار ذخایر ارزی کشور را با #دلار ۴۲۰۰ هدرداده ول هم نمی‌کند؛ کینه خود را به ترامپ بفرستید که چند ماهه صمت را بی‌وزیر رهاکرده تا کالای وارداتی در گمرک رسوب کند!

روزانه فقط یک نفر را خوشحال کن

احسان محمدی، روزنامه‌نگار و فعال رسانه، در کانال تلگرامی خود نوشت: بهتر از هر کس دیگری تاریکی‌های روحم را می‌شناسم و بدون تواضع‌های کشککی و ریاکارانه می‌دانم خیلی راه دارم تا یک انسان متوسط شوم. برای همین مدام در تمرین و تلاشم تا راهی برای بهتر کردن حال دنیای کوچک پیرامونم پیدا کنم.

چند وقتی است برای خودم نسخه «هر روز حداقل یک نفر را خوشحال کن» پیچیده‌ام. سال‌ها تمرین می‌کردم که اگر به کسی آب نمی‌دهم، کوزه‌ای هم نشکنم، حالا این نسخه را الزامی کرده‌ام. مثل دارویی که باید بخورم. هر روز دنبال بهانه‌ای می‌گردم تا یک نفر را خوشحال کنم.

گاهی به دوستی قدیمی که مدت‌هاست خبری از هم نداریم زنگ می‌زنم و چقدر آدم‌ها ذوق می‌کنند که یک نفر بدون اینکه «کاری» داشته باشد حالشان را می‌پرسد، گاهی به حرف‌های کسی گوش می‌دهم که به شنیده شدن نیاز دارد، گاهی به کسی که کار خوبی کرده یا حرف درستی زده است پیام می‌دهم و تحسینش می‌کنم، گاهی قدمی برمی‌دارم برای کسی که انتظارش را ندارد، گاهی...

بهتر از هر کس دیگری با تاریکی‌های روحم آشنا هستم و اعتراف می‌کنم خودم به این کار نیاز دارم و در تمنای حوری و جوی عسل نیستم و اینکه خدا تیک مثبت بزند جلوی اسمم! الکی منت سر خدا هم نمی‌گذارم که فتبارک‌الله چه آفریدی! خودم و خودش که نیمه تاریکم را می‌بینیم. فکر می‌کنم همه ما محتاج و شایسته خوشحال زیستنیم. حال خودم خوب نیست، اما وقتی کاری می‌کنم که کسی حتی برای چند دقیقه خوشحال می‌شود، حس می‌کنم خودم هم حالم بهتر می‌شود. وقتی بیشتر خوشحال می‌شوم که دندانِ طمع و تمنا و توقع جبران متقابل را از بیخ می‌کشم.

پریروز سر ظهر زیر پلی در تهران، زنی میانسال را دیدم که کارش نظافت سرویس توالت عمومی است. نشسته بود روی زمین و قرآن می‌خواند. رفتم غذا گرفتم و آمدم پیشش و گفتم جسارت نیست اگر من این غذا را به شما بدهم؟ غافلگیر شد، ماسک داشت ولی چشم‌ها و پیشانی‌اش خندید، تشکر کرد و گرفت. رفتم و پشت سرم دعاهایش با صدای لاستیک ماشین‌ها قاطی شد و خوشحال بودم که خودم هم پشت ماسک قایم شده‌ام.

نوشتم شاید یک نفر دیگر هم بپسندد و انجامش بدهد. اینکه خودش را موظف کند «هر روز حداقل یک نفر را خوشحال کن.» شاید وسط این روزگار ناخوب، باعث شود شب یک نفر کمی خوشحال‌تر بخوابد.

هیچ‌کس آنقدر فقیر نیست که نتواند به یک نفر دیگر کمک کند. کمک فقط پول نیست. خیلی از ما خوشحال زندگی کردن را فراموش کرده‌ایم اما ماشاءالله متخصصیم در بد کردن حال هم! گاهی خوشحال کردن دیگری را تمرین کنیم شاید خوشمان آمد!

جنگ روانی در پوشش نقض حقوق بشر

معصومه نصیری، مدرس سواد رسانه‌ای، در کانال تلگرامی «عصر هوشمندی» نوشت: در خبرها آمده است که ۴۷ کشور طی بیانیه‌ای در جلسه شورای حقوق بشر سازمان ملل نقض مکرر حقوق بشر در ایران را محکوم کردند. آنها در بیانیه خود به آنچه آن را گزارش‌های معتبر درباره بازداشت‌های خودسرانه، دادگاه‌های ناعادلانه، اعتراف‌های اجباری و شکنجه و بدرفتاری با بازداشت‌شدگان اعتراض‌های اخیر می‌خوانند، اشاره کرده‌اند.

در این بیانیه استفاده از اعدام در ایران شدیداً محکوم شده است، از جمله اعدام افرادی که زیر ۱۸ سال دارند و مرتکب جرم شده‌اند. آنها همچنین اعدام ناگهانی نوید افکاری را با اشاره به دادگاه، اعترافات اجباری و بدرفتاری با او در زندان، اقدامی «منزجرکننده» خواندند. اما در تمامی بیانیه‌های صادر شده علیه ایران این چند تکنیک رایج جنگ روانی قابل مشاهده است:

کلی گویی: معمولاً مفاهیم رسانه‌ای که از سوی غرب علیه کشورها و مخصوصاً ایران ساخته می‌شود، قابل بررسی از سوی مخاطب نیستند. این عبارت‌ها معمولاً دارای مفاهیم جذابی همچون نظم نوین جهانی، تروریسم، حقوق بشر، دموکراسی، ناعادلانه و... هستند، چراکه این عبارات به‌شدت احساس برانگیز هستند و قابلیت ایجاد اجماع نظر علیه یک موضوع یا کشور را دارند. نکته مشترک این روش «کلی گویی» است. در این روش یک هدف یا سیاست با مفاهیمی مرتبط ساخته می‌شود تا مخاطب بدون بررسی شواهد و دلایل، هدف یا سیاست مورد نظر را بپذیرد.

شایعه: شایعه انتقال پیامی است که برای برانگیختن باور مخاطبان و همچنین تأثیر در روحیه آنان ایجاد می‌شود. مطالب کلی شایعه باید حول محورهای اساسی و مهمی باشد که مخاطب نسبت به آنها حساسیت بالایی دارد.

کنایه: یکی از بهترین شیوه‌ها برای القای پیام مورد نظر فرستنده پیام، در زمان‌هایی که نمی‌خواهیم در موضوعی شفاف باشیم یا موانع قانونی پیش‌روست، استفاده از کنایه و اشاره است. کنایه به‌دلیل غیرصریح بودن آن، معمولاً تأثیرات عمیقی بر شنونده دارد. برای نمونه گفته می‌شود «می‌گویند فلانی با تروریست‌ها ارتباط دارد» یا «شنیده می‌شود فلان گروه در حمایت از تروریست‌ها فعالیت می‌کنند» یا «طبق گزارش‌های معتبر، حقوق بشر در فلان کشور مراعات نمی‌شود» که به هر صورت، ارتباط با تروریسم و نقض حقوق بشر را به افکار عمومی القا می‌کند. حالا در متن بیانیه صادر شده علیه ایران رد جنگ روانی را مشاهده کنید. هنوز زمان زیادی از ماجرای جرج فلوید، جلیقه زردها و اتفاقات رخ داده در کشورهای صادرکننده این بیانیه نگذشته است. این تناقضات جدی و توسل به جنگ روانی برای افزایش فشار بر ایران، خود از مصادیق بارز نقض حقوق بشر است.

صدور بیانیه نقض حقوق بشر برای تشدید تحریم‌ها بر مردم ایران خود #بزرگترین_مصداق_نقض_حقوق_بشر است.

پاورقی «جوان» از «اتاق حوادث» جان بولتون

۷۳

ترجمه: محمدصادق عبداللهی

زلنسکی خواهان رابطه شخصی با ترامپ بود

بعد از همه تلاش‌ها و فشارهای ناموفق برای دیدار ترامپ و زلنسکی، سرانجام پس از پیروزی زلنسکی در انتخابات رادا، ترامپ به او زنگ زد و تبریک گفت. زلنسکی ضمن تشکر از ترامپ رندانه به او گفت: «من باید بیشتر در انتخابات شرکت کنم و برنده شوم تا بلکه ما دو نفر هم بیشتر حرف بزنیم.» او دقیقاً عین شعار ترامپ در انتخابات را تکرار کرد و گفت: «ما هم سعی می‌کنیم باتلاق را خشک کنیم!» و افزود: «ما به جای آن سیاستمداران قدیمی، آدم‌های جدیدی به میدان آورده‌ایم.» ترامپ گفت: «ما نسبت به اروپایی‌هایی چون آلمان کارهای خیلی زیادی برای اوکراین می‌کنیم. آنها باید کارهای بیشتری کنند که نمی‌کنند.

در واقع فقط حرف می‌زنند. مثلاً وقتی من با آنگلا مرکل صحبت می‌کنم، او دائماً از اوکراین می‌گوید اما کاری نمی‌کند. ایالات متحده خیلی خیلی با اوکراین خوب بوده است، اما باید بگویم اوکراین به دلیل اتفاقاتی که افتاده [تئوری توطئه جولیانی] کاری برای ما نکرده است.» زلنسکی جواب داد: «بله قطعاً درست می‌گویید. هزار درصد حق با شماست. من با مرکل و مکرون ملاقات کردم و حرف زدیم و آنها همان‌طور که گفتید در حدی که باید تلاش نمی‌کنند. آنها تحریمی علیه روسیه اعمال نمی‌کنند. بزرگ‌ترین شریک ما باید اتحادیه اروپا باشد، اما امریکاست و من بابت این از شما سپاسگزارم. ایالات متحده در زمینه اعمال تحریم‌ها بسیار بیشتر عمل کرده است.» او سپس بابت کمک‌های دفاعی امریکا به اوکراین هم تشکر کرد و گفت: «تمایل دارد تعداد بیشتری از سلاح جاولین را بخرد.»

پس از این حرف‌ها ترامپ سراغ مسئله اصلی رفت و گفت: «من می‌خواهم به ما لطفی کنید، چون کشورمان مسائل زیادی را پشت سر گذاشته است و اوکراین اطلاعات زیادی در این باره دارد. لطفاً کشف کنید مسئله کراوداستریک [شرکت سایبری مورد استفاده کمیته ملی حزب دموکرات] و سرور چیست، چون شنیده شده که این دست اوکراین است. تمایل دارم دادستان کل ما با شما تماس بگیرد تا قضیه را روشن کند. کل ماجرا دیروز با مولر [جلسه استماع گزارش مولر در کنگره که در تلویزیون پخش شد] خاتمه یافت؛ ناتوان و بی‌کفایت. امیدوارم با کمک شما مسئله روشن شود.» زلنسکی در پاسخ گفت: «این مسئله برای من به عنوان رئیس‌جمهور بسیار مهم است و ما آماده همکاری آتی و گشودن فصلی جدید در روابط دو کشور هستیم. من اخیراً سفیر اوکراین در ایالات متحده را عوض کرده‌ام و کس دیگری به جای او خواهد آمد تا فرآیند نزدیکی دو کشور تضمین شود. فرای این من می‌خواهم رابطه‌ای شخصی با شما داشته باشم. شخصاً به شما می‌گویم یکی از دستیارانم به تازگی با جولیانی حرف زده است. او به اوکراین سفر خواهد کرد و ما دیدار می‌کنیم. بهترین تیم را دور خودم جمع کرده‌ام و شراکت استراتژیک‌مان با شما را ادامه خواهیم داد. من به عنوان رئیس‌جمهور اوکراین به شما قول می‌دهم این تحقیقات قضایی علنی و بی‌پرده جلو خواهد رفت.»

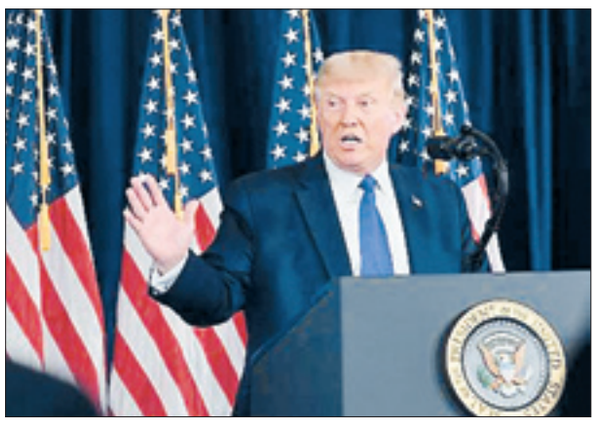

۳ سناریو برای نپذیرفتن نتیجه انتخابات از سوی ترامپ

روزنامه گاردین طی تحلیلی در خصوص اظهارات تلویحی دونالد ترامپ مبنی بر اینکه ممکن است در صورت باخت در انتخابات از قدرت کنار نرود، سه روشی را که ممکن است ترامپ از پذیرش نتیجه انتخابات امتناع کند ارائه کرده است. این روش‌ها که با ترجمه کانال تلگرامی «فارس بین‌الملل و سیاست خارجی» منتشر شده است، عبارتند از:

۱) او ممکن است روز سوم نوامبر، قبل از اتمام شمارش آرا اعلام پیروزی کند.

۲) ترامپ ممکن است با مجلس‌های قانونگذار در سطح ایالتی همکاری و الکتورهای جمهوری‌خواه را جایگزین الکتورهای دموکرات کند.

۳) مایک پنس، معاون رئیس‌جمهور امریکا ممکن است یک قانون مصوب سال ۱۸۸۷ موسوم به «قانون شمارش آرای الکترال» را به نفع دولت ترامپ تفسیر کند.

بسیاری از رسانه‌های امریکا هم تأیید کرده‌اند ابهامات موجود در «قانون شمارش آرای الکترال» ممکن است بتواند به ترامپ اجازه سوءاستفاده از شرایط را برای خودداری از خروج از قدرت بدهد.

در این قانون، شرایط مربوط به انتخاب الکتورها (گزینش‌گران رئیس‌جمهور) برای مجمع گزینندگان شرح داده است. مجمع گزینندگان، هیئتی است که طبق قانون اساسی امریکا باید رئیس‌جمهور را حداکثر تا ۴۱ روز بعد از روز انتخابات، انتخاب کند.

به عبارت دیگر، این مجمع امسال باید حداکثر تا ۱۴ دسامبر رئیس‌جمهور را انتخاب کند، اما امسال بنا به دلایلی مانند اضافه شدن دیرهنگام رأی‌های غیابی، مناقشات بر سر رأی‌های معتبر و نامعتبر و عوامل دیگر احتمال می‌رود در تاریخ مذکور نتایج رأی‌گیری در برخی ایالت‌ها هنوز نامعلوم مانده باشد.

ساده‌ترین قرائت از این قانون این است که در چنین شرایطی، هر فردی که در روز ۱۴ دسامبر جلوتر از رقیبش باشد، رأی الکتورها را خواهد داشت و بالطبع رئیس‌جمهور امریکا خواهد بود. بسیاری از تحلیلگران معتقدند دونالد ترامپ، احتمالاً در مراحل اولیه شمارش آرا، جلوتر از جو بایدن خواهد بود و او احتمالاً به همین دلیل انگیزه خواهد داشت روند شمارش آرا را تا آنجا که می‌تواند آهسته کند.

ترامپ تا به حال خیلی روشن و صریح گفته است یکی از ادعاهایش این خواهد بود که برگزاری رأی‌گیری‌های پستی «متقلبانه» یا «مخدوش» است. سابقه اظهارنظرهای او نشان می‌دهد او ممکن است سریعاً برای خواسته‌هایش توهم توطئه هم جور کند. مثلاً با آنکه او در انتخابات ۲۰۱۶ در آرای مردمی ۳میلیون کمتر از هیلاری کلینتون رأی آورد به فاکس‌نیوز گفت: «فکر کنم رأی مردمی را هم به معنای واقعی کلمه من بردم. به نظرم تقلب‌های زیادی انجام شد.»

«ریچارد ال هیسن» استاد حقوق در گفت‌وگو با پایگاه آتلانتیک گفت: «اگر نتایج انتخابات به هم نزدیک باشند ممکن است شاهد نزاع‌های پساانتخاباتی در دادگاه‌ها و خیابان‌ها باشیم.»

پایگاه آتلانتیک نوشته «جو بایدن» در واقع ماهیت تهدید ترامپ را غلط ارزیابی کرده است. او می‌گوید اگر ترامپ انتخابات را ببازد و از قدرت کنار نرود ارتش او را تا بیرون از کاخ سفید مشایعت خواهد کرد، در حالی که اگر ترامپ بخواهد و متحدانش در حزب جمهوری‌خواه هم نقشی که او به آنها می‌دهد را ایفا کنند، او می‌تواند از شکل‌گیری اجماع در کنگره و مجمع گزینندگان درباره پیروزی جو بایدن جلوگیری و سپس از همین ابهام برای ماندن در قدرت استفاده کند.